

Σύγχρονες παραγωγές

STRADIVARIUS δισκογραφική εταιρεία

Συνεχίζουμε την παρουσίαση δίσκων της σειράς “times future” της Ιταλικής εταιρείας: “Stradivarius”. Για να είναι εφικτή η έγκαιρη ενημέρωσή σας, η παρουσίαση αυτή θα γίνεται μεν σύντομη αλλά κατατοπιστική, ελπίζοντας ότι μέσα από τον μεγάλο αριθμό των τίτλων, θα μπορέσετε να βρείτε τους τίτλους που σας ενδιαφέρουν.

Hans Werner Henze – El Cimarron

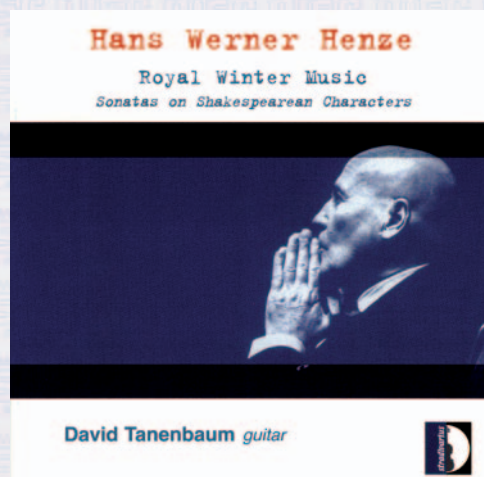
Η υπό πρόσφατη παραγωγή είναι αυτή της “Stradivarius”, με ερμηνευτές τον μπάσο Nicholas Isherwood και τους Magnus Andersson - κιθάρα, Mario Caroli - φλάουτο και Rodolfo Rossi - κρουστά. Η ερμηνεία του Isherwood είναι πύο λυρική από τις προηγούμενες ηχογραφήσεις και ταυτόχρονα ριζοσπαστική. Ο συνδυασμός δε, της απόδοσης αυτής και της άριστης και σαφούς ισορροπίας της με το υπόλοιπο σύνολο μεταμορφώνει την παραγωγή σε μια αξία συνέχεια των υπολοίπων ηχογραφήσεων. Ο δίσκος είναι μια αξιόλογη αγορά ανεξάρτητα από το αν κάποιος είναι κάτοχος άλλων παραγωγών, έχει δε ξεχωρίσει ως πρόταση, στο περιοδικό Gramophone (Ιούνιος 2007)

Hans Werner Henze – Royal Winter Music

Άλλος ένας δίσκος με έργα του Hans Werner Henze. Περιλαμβάνει τις δύο σονάτες για κιθάρα με τίτλο “Royal

Το έργο για τέσσερις μουσικούς “El Cimarron” γράφτηκε από τον Hans Werner Henze το 1969 και βασίζεται στην αυτοβιογραφία του σκλάβου Esteban Montejo. Ένα έργο, το οποίο έχει αρκετές εκτελέσεις αλλά και σημαντικές ερμηνείες στην δισκογραφία. Ξεχωρίζουμε την παραγωγή της Deutsche Grammophon, η οποία αποτελεί και την πρώτη εκτέλεση, με ερμηνευτές τον βαρίτονο William Pearson ως Montejo και τους Karlheinz Zoller - φλάουτο, Leo Brouwer - κιθάρα και Stomu Yamash'ta - κρουστά.

Δέκα χρόνια αργότερα ακολούθησε μια διασκευή του έργου από τον μπάσο Paul Yoder και την Mircea Ardeleanu, η οποία απέδωσε τα υπόλοιπα όργανα σε ένα σύνολο 50 κρουστών οργάνων. Μια επίσης αξιόλογη ερμηνεία - διασκευή αποτελεί αυτή για δύο κιθάρες με ερμηνευτές τους Jurgen Ruck και Elena Casoli.

Winter Music". Βασισμένες και οι δύο πάνω σε χαρακτήρες του Shakespeare, η πρώτη είναι γραμμένη την περίοδο 1975 - 76 και η δεύτερη την περίοδο 78-79. Η πρώτη εκτέλεση των έργων έγινε από τον Julian Bream. Σολίστ σε αυτόν τον δίσκο είναι ο David Tanenbaum, ο οποίος παρουσιάζει στη δισκογραφία τα έργα για δεύτερη φορά. (Η πρώτη είναι παραγωγή της εταιρείας "Florida Audiofon", 1985).

Ένας κιθαρίστας που ειδικεύεται στην ερμηνεία έργων του 20ου αιώνα και στον οποίο έχουν αφιερώσει έργα τους συνθέτες της σύγχρονης συνθετικής τεχνικής, είναι σίγουρο ότι με την εκτέλεση αυτή δίνει την πιο σαφή άποψη του έργου. Όπως μάλιστα αναφέρει κι ο ίδιος, στον χρόνο που μεσολάβησε από την πρώτη εκτέλεση του έργου έως την παρούσα, ανακάλυψε καινούργια στοιχεία ερμηνείας στο έργο.

Cage, Carter, Riley - Changes Chances

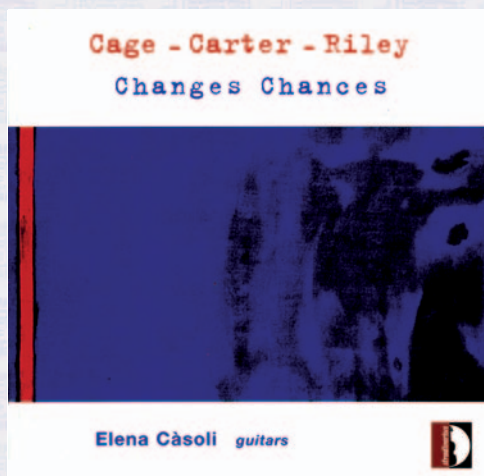
Μια παραγωγή με ενδιαφέρον όχι μόνο κιθαριστικό είναι αυτή με έργα των Αμερικανών συνθετών Cage, Carter, Riley. Ερμηνεύτρια των έργων είναι η Elena Casoli.

Πρώτο έργο του δίσκου είναι το "Changes" (1983) του Elliott Carter. Η πρώτη εκτέλεση του έργου έγινε από τον David Starobin αλλά σαφώς η Casoli δίνει την δική της άποψη αρκετά χρόνια μετά από την πρώτη.

Στην παραγωγή ακολουθεί ένα από τα τελευταία έργα του John Cage, το "Four" (1992).

Το τρίπτυχο των συνθετών κλείνει με τα έργα "Ascencion" (1993), "Barabas" (1995) και "Piedad" (1995) του Terry Riley.

Αν προσπαθήσουμε να βρούμε κοινό στοιχείο σε όλα αυτά τα έργα του δίσκου είναι η μη χρήση του παραδοσιακού ηχοχρώματος της κιθάρας. Η Elena Casoli έπαιξε με διαφορετικά είδη κιθάρας όπως ηλεκτρικής, δύο διαφορετικά μοντέλα ακουστικής Martin, διαφορετικής χρονολογίας και κατασκευής κλασσικές κιθάρες όπως Fritz Ober του 1998, Louis Panormo του 1846 και άλλες. Επίσης χρησιμοποίησε εξαρτήματα όπως blade solid body, δοξάρι εγχόρδου, ποτήρι, διάφορα slide σύμφωνα με τις

συνθετικές ενδείξεις. Όλα τα παραπάνω δίνουν μια άλλη ηχοχρωματική διάσταση στην κιθάρα και ο δίσκος αποτελεί έτσι μια πρόκληση για ακρόαση όχι μόνο από κιθαριστές αλλά και από το ευρύτερο κοινό της σύγχρονης μουσικής

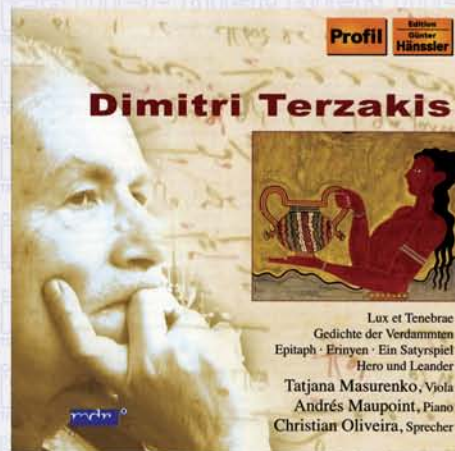
Ελληνικές παρουσίες στην δισκογραφία

Dimitri Terzakis

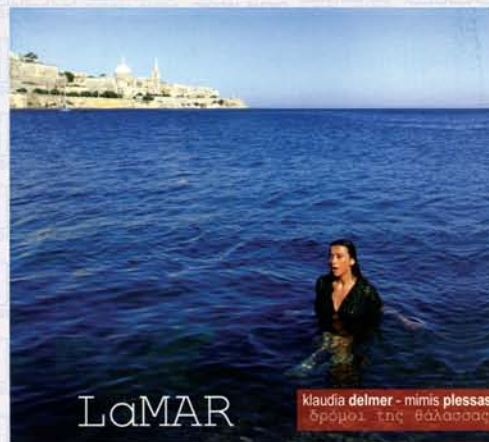
Κυκλοφόρησε πρόσφατα στην Γερμανία δίσκος με έργα του Έλληνα συνθέτη Δημήτρη Τερζάκη. Το cd περιλαμβάνει τα έργα: "Gedichte der Verdammten" σε τρία μέρη, "Epitaph", "Lux et Tenebrae", "Erinyen", "Ein Satyrspiel" και "Hero und Leander".

Η μουσική τού συνθέτη βασίζεται στην ελληνική μυθολογία και αποτυπώνεται με τη χρήση σύγχρονων συνθετικών τεχνικών, όπως χρήση μικροτονικών διαστημάτων στη βιόλα, χρήση "well-tempered" πιάνου, χρήση κειμένου ανάμεσα στην "αφήγηση" και στη "μίμηση.

Τα έργα ερμηνεύονται από τους Tattjana Masurenko - βιόλα, Andres Maupoint - πιάνο, Christian Oliveira - αφήγηση.

Mimis Plessas - LaMar

Ένας δίσκος αφιερωμένος στη θάλασσα και γενικότερα σε ότι αυτή συμβολίζει, είναι ο τίτλος της "Artway - Τεχνότροπον" της ανεξάρτητης δισκογραφικής εταιρείας Polytropon σε συμπαράγωγή με την Massive Productions. Ο Μίμης Πλέσσας δημιούργησε μια σειρά τραγουδιών σε ποίηση Ισπανών και Λατινοαμερικάνων ποιητών. Η μουσική χαρακτηρίζεται από διαφορετικά ιδιώματα από αυτά που έχουν κάνει γνωστό τον συνθέτη στο ευρύτερο κοινό, αλλά και από την πρωτότυπη ενορχήστρωσή .

Οι στίχοι των J. L. Borges, P. Neruda, A. Gala, R. Alberti, A. Machado, N. Εγγονόπουλου, Κ. Βίρβου, Λ. Παπαδόπουλου και Δ. Μπρούχου μέσα από την πρωτότυπη μουσική αντιμετώπιση του Μ. Πλέσσα ερμηνεύονται από την Πολωνέζα Klaudia Delmer. Στον δίσκο περιέχεται επίσης ένα video clip γυρισμένο στη Μάλτα.